

Співдружність Незалежних Держав (СНД)

- Співдружність Незалежних Держав (СНД) — міждержавне об'єднання більшості пострадянських країн, що включає Росію, Білорусь, Азербайджан, Вірменію, Казахстан, Киргизстан, Молдову, Таджикистан, Узбекистан, а також Україну як асоційованого члена та Туркменістан як країну-наглядача.
- Співдружність Незалежних Держав створена 8 грудня 1991 року в садибі Віскулі.

Карта країн СНД(9+1+1)

Згідно із Статутом СНД , цілі та принципи цієї організації викладені так:

- — здійснення співробітництва в політичній, економічній, екологічній, гуманітарній, культурній та інших сферах;
- — всесторонній та збалансований економічний і соціальний розвиток держав-членів
- — забезпечення основних прав та свобод людини відповідно до загальноприйнятих норм та принципів міжнародного права і документів ОБСЄ;
- — співробітництво між державами-членами з метою забезпечення міжнародного миру та безпеки,
- — сприяння громадянам держав-членів у вільному спілкуванні, контактах та пересуванні в межах Співдружності;
- — взаємна правова допомога та співпраця в інших сферах правових відносин;
- — мирне вирішення суперечок і конфліктів між державами Співдружності.

До сфер загальної діяльності держав-членів СНД належать

- забезпечення прав та основних свобод людини
- координування зовнішньополітичної діяльності
- співробітництво в створенні та розвитку спільного економічного простору і спільної митної політики
- співробітництво в розвитку систем транспорту та комунікацій, охорона здоров'я та навколишнього середовища
- вирішення питань соціальної і міграційної політики, боротьба з організованою злочинністю, співробітництво в галузі оборонної політики і захисту зовнішніх кордонів Співдружності.

- Вищим органом СНД є Рада глав держав, за нею Рада голів урядів, а далі — координуючі інститути. Наприкінці 1996 року їх діяло 80, а в 67 з них Україна брала участь.

- Порядок прийняття рішень у статутних та галузевих органах СНД регулюється Статутом, Правилами процедури СГТ і СГП, затвердженими 17 травня 1996, а також положеннями про відповідних органах.

- В СНД утвердилася практика прийняття політичних рішень на основі «Консенсусу зацікавлених сторін»- кожна держава має право заявити про своєї «незацікавленість» шляхом непідписання відповідного документа, а рішення вважаються обов'язковими лише для тих держав, які їх підписали

Відносини з Україною

Україна, яка не підписала Статут СНД фактично, де-юре не є дійсним членом СНД, а перебуває в СНД на особливому статусі, який випливає із ратифікованої нею Біловезької Угоди.

- На країни СНД припадає більш як 65% всього зовнішньоторговельного обороту України (експорт - понад 55, імпорт - близько 75%)

Правову основу діяльності СНД складають

- Угода про створення Співдружності Незалежних Держав від 8 грудня 1991 року;
- Протокол до неї та Алма-Атинська декларація від 21 грудня 1991 року;
- Статут Співдружності від 22 грудня 1993 року.

Одним з найважливіших основоположних правових актів, що регламентують діяльність Співдружності, є Статут (Україна Статут не підписала).

-

- Цими документами визначені цілі та задачі Співдружності, принципи взаємовідносин держав-учасниць. При цьому встановлено, що СНД не є державою та не володіє наднаціональними повноваженнями. Він створений для здійснення співробітництва країн в політичній, економічній, екологічній, гуманітарній, культурній та інших областях

Діяльність Співдружності Незалежних Держав

- Тільки за перші п'ять років об'єднання відбулося 17 засідань Ради глав держав, під час яких було розглянуто близько 600 документів: з них 261, з економічних та соціальних питань, 155 з військово-політичних, 178 з організаційно-правових. Із зазначених документів Україна підписала 442, у тому числі більш як 60 із застереженнями.